

prac. č.: 0575r

MVCRP0158QFU

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15. 3. 2016
podpis:

V Praze dne 10. března 2016
Č.j.: MV-176173-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní Z. nar. vvdor – Ruská federace, do kterého zahrnula i svoji nezletilou dceru nar. Snižne – Ukrajina, obě státní občanky Ukrajiny, trvale byterr adresa pro doručování

dále jen „žadatelka“, „nezletilá dcera“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 9. 2015, č.j.: VS-1646/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 8 požádala žadatelka i za svoji nezletilou dceru o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne 26. 7. 2006, její nezletilé dceři ode dne 7. 9. 2006. Žadatelka je od roku 2002 rozvedená, kromě nezletilé dcery zahrnuté do žádosti, má ještě zletilou dceru 0, která je státní občankou Ukrajiny a žije rovněž na území České republiky.

Žadatelka se, dle jejího vyjádření, přestěhovala s rodinou do České republiky v roce 2001, v roce 2002 založila s manželem obchodní společnost: s.r.o., kde je žadatelka jedním z jednatelů a společníků s tím, že uvedená společnost nevyvíjí od roku 2007 žádnou činnost. Žadatelka je dlouhodobě nezaměstnaná, od 26. 11. 2008 je vedena na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání. Od roku 2013 pracuje pouze na dohodu o provedení práce. Nezletilá dcera, která žije se žadatelkou ve společné domácnosti na adrese povoleného trvalého pobytu, je studentkou Masarykovy střední školy chemické i.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 3. 10. 2014 řízení o žádosti přerušilo do 17. 11. 2014 a současně vyzvalo žadatelku, aby Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě doložila v usnesení specifikované dokumenty, mj. doklady o zdrojích všech

Vypraveno dne:

1

15-03-2016

příjmů (veškeré dávky státní sociální podpory, z nichž jsou uhrazovány životní náklady její a nezletilé dcery, případně další příjmy, pokud je zaměstnána), a po ní požadovaná příslušná vyjádření. Žadatelka byla rovněž informována ve smyslu ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení o žádosti a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství.

Nezletilá žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství, splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona (prokázání znalosti českého jazyka) z důvodu věku neprokazuje.

Přestože žadatelka i její nezletilá dcera splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství - viz výše (splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, tj. doložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství, se s nabytím účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), ke dni 1. 1. 2014 již nevyžaduje), Ministerstvo vnitra nevyhovělo jejich žádosti a svým rozhodnutím ze dne 9. 9. 2015 ji zamítlo z důvodu nedostatečné pracovní integrace žadatelky na území České republiky a nedostatečných příjmů, čímž je dlouhodobě zcela odkázána na finanční pomoc českého státu formou čerpání dávek státní sociální podpory.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka i za svoji nezletilou dceru včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu.

Rozkladem namítá, že napadené rozhodnutí správního orgánu považuje za nezákonné a nesprávné, a to s ohledem na nezákonné rozšiřování podmínek pro udělení občanství. K tomu uvedla, že správním orgánem je jí vytýkána nedostatečná pracovní integrace, když zde dlouhodobě pracuje pouze na základě dohod o provedení práce. Zákon však jako podmínku pro udělení státního občanství výslovně nestanovuje pracovní integraci žadatelů o občanství. K námitce správního orgánu proto uvádí, že ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství stanovuje taxativní výčet podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Na rozdíl od zákona č. 186/2013 Sb., účinném od 1. 1. 2014, mezi tyto podmínky nebyla zahrnuta podmínka pracovní integrace žadatele. Zákon o státním občanství rovněž v tomto ustanovení nestanovuje, aby odkázanost žadatele na sociální pomoc státu byla považovaná za důvod pro neudělení občanství.

Žadatelka v této souvislosti odkázala na konstantní judikaturu, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 5. 2006, č.j. : 2 As 31/2005 – 87, podle kterého je nutné katalog podmínek obsažených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství vykládat za výčet taxativní. V opačném případě by se zde otevřel prostor pro protiústavní libovůli v rozhodovací činnosti správního orgánu. NSS ve svém odůvodnění uvádí, že správní orgán „tak zejména nesmí z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství dovozovat, že k podmínkám zde uvedeným může připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené, jak by vyplývalo z absolutizace významu slovesa „lze“. Takové volné rozšiřování podmínek udělení státního občanství úvahou správního orgánu nad rámec zákona by právě bylo libovůlí. Soud dále uvádí, že „tento výčet je možné rozšířit, pouze však na základě jiného výslovného zákonného ustanovení, za jaké lze považovat např. zohlednění bezpečnostních zájmů státu, které obsahuje § 10 odst. 3 zákona o státním občanství“. Toto ustanovení však dle žadatelky nelze aplikovat na její případ.

Žadatelka v uvedené souvislosti dále odkázala i na rozsudky NSS ze dne 20.8.2009, č.j.: 5 As 39/2009 – 81, resp. ze dne 4.9.2003, č.j.: 6 A94/2002 – 40.

Žadatelka následně uvedla, že se závěrem správního orgánu o své nedostatečné pracovní integraci nesouhlasí ani po skutkové stránce. Uvádí, že v době, kdy byla vedena na úřadu práce, absolvovala rekvalifikační kurz a řidičský kurz pro zvýšení úspěchu při hledání zaměstnání. Od roku 2013 stabilně pracuje jako pokladní u společnosti *„[nepřesně]“*, s.r.o. na základě dohod o provedení práce, k čemuž k rozkladu doložila kopii dohody o provedení práce uzavřenou s uvedenou společností na dobu od 20. 3. 2015 do 19. 3. 2016 se stanovenou částkou 70 Kč za hodinu za provedenou práci. Jedná se o pracovněprávní vztah, ze kterého jí plynou příjmy a zaměstnavatel „sráží“ daň, čímž přispívá do veřejných rozpočtů. Je si vědoma toho, že její výdělky jsou nedostatečné k uspokojení všech základních potřeb, a že je tedy do určité míry odkázána na sociální dávky České republiky. Samozřejmě by preferovala práci v pracovním poměru, nicméně to záleží na zaměstnavateli. Správní orgán však její minulé pracovní aktivity nevzal v úvahu, přestože se například jednalo opakovaně o základní pracovněprávní vztahy, ani nezohlednil, že je matkou samoživitelkou, o děti dlouhodobě pečovala sama, jelikož otec dětí odjel a žije na Ukrajině. Dále uvedla, že prodělala zápal plic, lékařem jí byla pro chronické onemocnění zakázána práce v nepříznivých klimatických podmínkách, zahrnující mráz a chlad, ani v prašném prostředí, o čemž rovněž přikládá doklad v příloze. Z tohoto důvodu je tedy rovněž omezena v možnostech hledání pracovního uplatnění, když nemůže vykonávat všechny práce. Závěr správního orgánu proto považuje rovněž za nesprávný, když vůbec nezohlednil všechny jemu známé skutečnosti a pouze si účelově vybíral některé z nich, aby mohl žádost zamítnout.

S ohledem na výše uvedené považuje žadatelka napadené rozhodnutí za nesprávné a rovněž v rozporu s ustanovením § 2 správního řádu, když si správní orgán stanovuje podmínky nad rámec zákona a nepostupuje tak v souladu se zákonem, resp. svou pravomoc neuplatňuje v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Vzhledem ke všem skutečnostem žádá o přezkoumání napadeného rozhodnutí a jeho následnou změnu v tom smyslu, že se žádosti vyhovuje a uděluje se státní občanství České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, před Úřadem městské části Praha 8 prokázala znalost českého jazyka a v rámci správního řízení o žádosti nebylo prokázáno, že by porušila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nezletilá dcera splňuje, stejně jako žadatelka, výše citované zákonné podmínky, podmínku prokázání znalosti českého jazyka z důvodu věku neprokazuje.

Přestože žadatelka i její nezletilá dcera splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství s tím, že splnění podmínky pozbytí dosavadního státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona neprokazují s ohledem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., Ministerstvo vnitra jejich žádosti nevyhovělo, a to pro nedostatečnou pracovní integraci a s ní spojenou dlouhodobou závislost na sociální pomoci státu.

K námitce žadatelky, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nesprávné, a to zejména z důvodu nezákonného rozšiřování podmínek pro udělení státního občanství České republiky nad rámec zákona o státním občanství, ve vztahu k pracovní integraci a k sociální pomoci státu, což hraničí s libovůlí správního orgánu, ministr vnitra - ve shodě s právním názorem Městského soudu v Praze vyjádřeným v rozsudku ze dne 8. 3. 2012, pod č. j. 11 Ca 267/2009-42 - konstatuje, že není libovůlí, resp. svévolným rozšířením podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, pokud Ministerstvo vnitra v rámci správní úvahy, jež mu citované ustanovení zákona *dovoluje*, jako jedno z kritérií této úvahy zvolí i míru integrace žadatelky do české společnosti. Uvedené kritérium je totiž založeno na obecné právní zásadě skutečného vztahu žadatele k státu („genuine link“), o jehož státní občanství se uchází (jak tuto zásadu definoval Mezinárodní soudní dvůr ve věci *Nottebohm* již v roce 1955), a je tedy podle názoru ministra vnitra zcela v souladu se smyslem a účelem institutu udělení státního občanství České republiky, a to, nutno zdůraznit, zcela v mezích dovolené správní úvahy zákona o státním občanství. Ministr vnitra v uvedené souvislosti poukazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, pod č. j. 4 As 142/2013-29, v němž soud odmítl argument zneužití správní úvahy, když Ministerstvo vnitra při zohlednění konkrétních okolností případu odůvodnilo zamítnutí žádosti o udělení státního občanství (opět) obecnou zásadou jednotného státního občanství rodiny. Ve smyslu výše uvedeném by tedy bylo možno námitce žadatelky přisvědčit pouze, pokud by se závěry

Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí opíraly o nedostatečně zjištěný skutkový stav, resp. pokud by byly natolik obecné, že by zjevně nebyly přiměřené daným okolnostem případu. K tomu a k další námitce žadatelky v rozkladu ministr vnitra dále konstatuje, že nemůže ani ve věcné rovině přijmout tvrzení žadatelky, že je v České republice po pracovní rovině integrována. Jak již Ministerstvo vnitra konstatovalo v napadeném rozhodnutí, žadatelka je dlouhodobě nezaměstnaná a to již od 26. 11. 2008, od kdy je vedena na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání; nezaměstnaná je tedy již nepřetržitě více než 7 let. Nic na tom nemění ani tvrzení žadatelky, že od roku 2013 stabilně pracuje ve společnosti ... ka, s.r.o., neboť jak sama uvedla, pracuje zde jen příležitostně na základě dohody o provedení práce. Tento pracovněprávní poměr není plnohodnotný a žadatelka zde pracuje jen ojediněle, jak tomu napovídají i její výdělků, kdy činil úhrn jejich hrubých příjmů za celý rok 2013 pouze částku 5.229 Kč (za rok 2014 nebyl příjem doložen). S velkou rezervou (spíše jako zcela nepřiměřené), je tedy třeba brát vyjádření žadatelky, že ji zaměstnavatel sráží daň a ona tak přispívá do veřejných rozpočtů. Z hlediska korelace toho, co jen měsíčně žadatelka obdrží od státu jako příspěvek na bydlení (nehledě na jiné dávky), je daňový odvod z výše uvedeného hrubého ročního příjmu, zcela zanedbatelný.

Pokud se žadatelka dále odkazuje na své zdravotní problémy, jež dokládá lékařským potvrzením připojeným v rozkladu, ministr vnitra musí konstatovat, že toto potvrzení dokládá i ve spojitosti s tvrzením žadatelky v rozkladu pouze aktuální nepříznivý zdravotní stav; nevypovídá však dostatečným způsobem o celém průběhu jejího pobytu na území České republiky, kdy musí ministr vnitra ve shodě se shora uvedenými skutkovými zjištěními konstatovat, že žadatelka není dlouhodobě zaměstnána, resp. její pracovní zkušenosti se od roku 2008 minimálně, nikoli jen v současné době, omezují na ojedinělé pracovní příležitosti. Ministr vnitra má rovněž za to, že pokud žadatelka vyvine potřebnou iniciativu, je schopna si najít odpovídající zaměstnání vylučující nepříznivé klimatické a další práci ztěžující podmínky, i v souběhu toho, že žije na území hl. města Prahy, kde je dlouhodobě nejmenší nezaměstnanost v rámci České republiky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu se proto ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2015, č.j.: VS-1646/835.3/2-2014, kterým nebylo žadatelce i její nezletilé dceři jejich žádosti vyhověno, a proto na základě návrhu rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

